

578
12/12/16

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 28/11/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Θέμα: « Σχετικά με το σχέδιο Νόμου «Νέο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και άλλες διατάξεις»-Ρυθμίσεις Αρχαιολογίας»

Παρακαλούμε για την τοποθέτηση-απάντηση, τις ενέργειες σας, επί επιστολής που μας προώθησε η κα Όλγα Σακαλή, Πρόεδρος του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΩΝ (ΣΕΑ), δ/ση: Ερμού 136, ΤΚ 10553 Αθήνα, τηλ. 2103252214, 6937075765, μέσω email: «archaeoi@otenet.gr», υποβάλλοντας αίτημα για το εν θέματι αναφερόμενο.

**Ο αναφέρων βουλευτής
Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος**

ΑΘΔ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΩΝ

Ερμού 136, 10553 Αθήνα. Τηλ-Fax.: 2103252214, 6937075765, E-mail: archaeol@otenet.gr, www.sea.org.gr

Αθήνα, 28/11/2016

Αρ. Πρωτ.: 552

ΠΡΟΣ

Τους Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου

Αξιότιμες κυρίες, αξιότιμοι κύριοι,

Η Αρχαιολογική Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού είναι ο φορέας προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς, που ασκεί το έργο της αφενός με τη διοικητική προστασία των μνημείων, αφετέρου με την προστασία τους διά της μελέτης και τεκμηρίωσής τους, ώστε να αποτελέσουν πάγια κτήματα της επιστήμης και της ανθρωπότητας. Η Αρχαιολογική Υπηρεσία, η αρχαιότερη υπηρεσία του ελληνικού κράτους, ιδρύθηκε σε πρόδρομη μορφή το 1829 από τον κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια και θεσμοθετήθηκε αργότερα με νόμο του 1834. Σήμερα, με το επιστημονικό και ερευνητικό της έργο βρίσκεται στη διεθνή πρωτοπορία, με πλήθος ανασκαφών και επιστημονικών δημοσιεύσεων, ενώ επιπλέον διενεργεί και ένα τεράστιας κλίμακας έργο ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων και μνημείων και οργάνωσης μουσειακών εκθέσεων.

Από την ίδρυση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας έως σήμερα, τα τελευταία 187 χρόνια διαρκώς και αδιαλείπτως, το ελληνικό κράτος μερίμνησε για την ολοένα και πιο ολοκληρωμένη προστασία των αρχαιοτήτων, σύμφωνα και με την επιταγή του άρθρου 24 του Συντάγματος.

Σήμερα, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου «*Νέο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και άλλες διατάξεις*», αυτή η πορεία προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς της χώρας, για πρώτη φορά στη διάρκεια της ζωής του ελληνικού κράτους, αντιστρέφεται. Το σχέδιο νόμου, που έρχεται να ρυθμίσει την άσκηση των οικονομικών δραστηριοτήτων δεν λαμβάνει ουδόλως υπ' όψιν του, στο πνεύμα και σε όλες τις διατυπώσεις του, τις αρχαιότητες και συνολικά την πολιτιστική κληρονομιά ως παραγοντα που επηρεάζει την οικονομική δραστηριότητα, τη στιγμή που η προστασία τους αποτελεί συνταγματική επιταγή (άρθρο 24 του Συντάγματος). Αυτό γίνεται σαφές ήδη από το άρθρο 1, όπου αναφέρεται ρητώς ότι από τις διατάξεις του δεν τίθεται η πολεοδομική, χωροταξική και περιβαλλοντική νομοθεσία, ενώ η αρχαιολογική νομοθεσία δεν αναφέρεται πουθενά σε όλο το Γενικό Μέρος του σχεδίου νόμου (κεφ. Α'-Ζ'). Ειδικότερα, προβλέπει τη δυνατότητα άσκησης οικονομικών δραστηριοτήτων χωρίς την τήρηση των προϋποθέσεων που απαιτούνται από τις διατάξεις του υπό συζήτηση νόμου ή άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας (άρθρο 3, παρ. 2), εγκαινιάζοντας έτσι την ανυπαρξία ελέγχου και εκτίμησης της επίδρασης των σύγχρονων δραστηριοτήτων στο πολιτιστικό περιβάλλον. Επιπλέον, πολλοί είναι οι μηχανισμοί μέσω των οποίων το υπό συζήτηση νόμος καθιστά αδύνατο τον έλεγχο και την προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος. Για παράδειγμα, οι διατάξεις του θεσμοθετούν, μεταξύ άλλων, μία διαδικασία υπαγωγής δραστηριοτήτων σε καθεστώς απλής γνωστοποίησης της έναρξής τους (δηλαδή έναρξη της δραστηριότητας με προϋπόθεση την απλή γνωστοποίησή της στις αρχές), στην οποία δεν συμμετέχει με κανένα τρόπο το Υπουργείο Πολιτισμού (άρθρα 5, 7), που είναι όμως το μόνο υπουργείο που έχει την αρμοδιότητα και την τεχνογνωσία να εκτιμήσει τους κινδύνους που πιθανώς εγκυμονεί μια δραστηριότητα για το πολιτιστικό περιβάλλον. Σύμφωνα με το ίδιο σχέδιο νόμου, ο κίνδυνος βλάβης της πολιτιστικής κληρονομιάς δεν συνιστά λόγο υπαγωγής κάποιας δραστηριότητας σε καθεστώς προληπτικού ελέγχου για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (άρθρο 7).

Επιγραμματικά το κατατεθέν σχέδιο νόμου στη γενική του σύλληψη δεν λαμβάνει υπόψη:

α) την προστασία των μνημείων της χώρας, τον κατεξοχήν φορέα προστασίας τους που είναι η Αρχαιολογική Υπηρεσία και το θεσμικό πλαίσιό τους, αγνοώντας την ιδιαιτερότητα της Ελλάδας στο θέμα τόσο της πληθώρας των μνημείων της όσο και, επακόλουθα, της πολυπλοκότητας του αρχαιολογικού έργου, το οποίο επηρεάζει σημαντικά και μια σειρά οικονομικών δραστηριοτήτων.

β) την ουσιαστική διευκόλυνση της οικονομικής δραστηριότητας των πολιτών, όταν, στις περιπτώσεις που γίνεται η έναρξή της χωρίς την έγκριση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας, θα κληθεί ο ιδιώτης επενδυτής να αντιμετωπίσει εκ των υστέρων μια σειρά από ελέγχους που μπορεί να καταστήσουν ακόμη και ανενεργή την επιχείρηση. Υπάρχει επομένως το παράδοξο, ενώ ο σκοπός του σ/ν είναι η απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης, να λειτουργήσει τελικά ως τροχοπέδη στην άσκηση της οικονομικής δραστηριότητας.

γ) το μεταβαλλόμενο χαρακτήρα της πολιτιστικής κληρονομιάς ως παράγοντα που επηρεάζει την άσκηση οικονομικών δραστηριοτήτων, δεδομένου ότι οι αρχαιότητες δεν είναι εκ των προτέρων γνωστές στο σύνολό τους, αλλά συχνά εντοπίζονται με αφορμή τις δραστηριότητες αυτές.

δ) την αδιάρρηκτη σχέση ανάμεσα στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον, σύμφωνα με τους σύγχρονους ορισμούς τους, όπως τεκμηριώνονται από όλους τους διεθνείς φορείς και όπως ορίζεται και στο Σύνταγμα της χώρας. Η διάρρηξη αυτής της σχέσης καθιστά απαγορευτικό το δικαίωμα του πολίτη να απολαμβάνει στην ολότητά του το φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον.

Αξιότιμες κυρίες, αξιότιμοι κύριοι,

Όσο ανήκουστο κι όσο αδιανόητο κι αν είναι, τόσο που δυσκολεύεται κανείς να αντιληφθεί πως είναι πραγματικότητα, οι διατάξεις του υπό συζήτηση νόμου καθιστούν τη Ελλάδα ανεξέλεγκτο πεδίο, από άποψη αρχαιολογικού ελέγχου και προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς. Αν οι διατάξεις του εφαρμόζονταν ήδη, πολλά π.χ. από τα μνημεία που έφερε στο φως η εντατική αρχαιολογική έρευνα των τελευταίων δεκαετιών στη Μακεδονία δεν θα κοσμούσαν τα μουσεία μας, ούτε θα αποτελούσαν αντικείμενα διατριβών και επιστημονικών συγγραμμάτων. Θα είχαν καταστραφεί εν κρυπτώ και μέρος τους θα διακινείτο παράνομα σε ιδιωτικές συλλογές του εξωτερικού. Κι αυτό είναι απλώς ένα παράδειγμα.

Σας καλούμε να συναισθανθείτε την ιστορικότητα και τη σημασία της επιλογής που έχετε μπροστά σας και να αποτρέψετε με την ψήφο σας τον τερματισμό της προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς στην ελληνική επικράτεια.

Η προσθήκη της εξαίρεσης της αρχαιολογικής νομοθεσίας στο άρθρο 1, παρ. 3, μαζί με την υφιστάμενη εξαίρεση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, που εκπορεύονται από την ίδια συνταγματική επιταγή του άρθρου 24, είναι η μόνη που μπορεί να εγγυηθεί ότι η κατ' εξουσιοδότηση έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων και των κοινών υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται από το παρόν νομοσχέδιο για όλες τις οικονομικές δραστηριότητες, θα λαμβάνει υπόψη της την προστασία των αρχαιοτήτων και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Σε αυτήν την κατεύθυνση προτείνονται οι παρακάτω νομοτεχνικές βελτιώσεις επί του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου:

Άρθρο 1 - προσθήκη εξαίρεσης αρχαιολογικής νομοθεσίας

Άρθρο 3: Προσθήκη της προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς ως κριτηρίου για την υπαγωγή ορισμένης δραστηριότητας σε διαδικασία προηγούμενης γνωστοποίησης ή έγκρισης. Τα ΠΔ που θα καθορίζουν ότι ορισμένες οικονομικές δραστηριότητες ασκούνται τελείως ελεύθερα (χωρίς γνωστοποίηση και χωρίς έγκριση) θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους το ν. 3028/2002 και τις εισηγήσεις του Υπουργείου Πολιτισμού.

Άρθρο 5, παρ. 1: Τα ΠΔ με συμμετοχή του ΥΠΠΟΑ ώστε να εξασφαλιστεί η προστασία των αρχαιοτήτων.

Άρθρο 5, παρ. 2α: Προσθήκη του πολιτιστικού περιβάλλοντος στα κριτήρια εξειδίκευσης της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος.

Άρθρο 5, παρ. 3: Η ΚΥΑ που καθορίζει το περιεχόμενο και τη διαδικασία της γνωστοποίησης να είναι με συμμετοχή του ΥΠΠΟΑ. Αν δεν προστεθεί η εξαίρεση του αρχαιολογικού νόμου στο άρθρο 1 ή αν δεν υπάρχει συμμετοχή του ΥΠΠΟΑ στα σχετικά ΠΔ/ΚΥΑ, υπάρχει ο κίνδυνος να

καταρρεύσει όλο το σύστημα προστασίας του πολιτιστικού περιβάλλοντος, αφού σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 5 «από την έναρξη ισχύος του ΠΔ και της ΚΥΑ των παρ. 1 και 3 αντίστοιχα και εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά με τις πράξεις αυτές, δεν απαιτείται η λήψη αδειών που προβλέπονται στην κείμενη νομοθεσία ως αναγκαίες για τη λειτουργία της δραστηριότητας στο χώρο άσκησης της».

Άρθρο 7: Αν δεν προστεθεί η εξαίρεση του αρχαιολογικού νόμου στο άρθρο 1 ή αν δεν υπάρχει συμμετοχή του ΥΠΠΟΑ στα σχετικά ΠΔ και ΚΥΑ (7 παρ. 1 και 7 παρ. 3) **7 παρ. 2 α**, να προστεθεί το πολιτιστικό περιβάλλον στα κριτήρια υπαγωγής μιας δραστηριότητας σε καθεστώς έγκρισης. Διαφορετικά, καθίσταται σαφές στις πιν. 1 και 4 ότι τα σχετικά ΠΔ μπορούν να τροποποιούν τις ισχύουσες διατάξεις (άρα και τις διατάξεις της αρχαιολογικής νομοθεσίας) και ότι αν δεν προβλέπεται η λήψη άδειας από την αρχαιολογική υπηρεσία στην ΚΥΑ ως αναγκαία για τη λειτουργία της δραστηριότητας στο χώρο άσκησης της, καταργείται.

Άρθρο 14: Προβλέπεται η λειτουργία του ΟΠΣ-ΑΔΕ (Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Άσκησης Δραστηριοτήτων και Ελέγχων) το οποίο είναι προσβάσιμο και μπορεί να χρησιμοποιηθεί από όλες τις εμπλεκόμενες αρχές. Να καταστεί σαφές με προσθήκη στο κείμενο του νόμου ή στην αιτιολογική ότι το ΥΠΠΟΑ συμπεριλαμβάνεται μεταξύ των αρχών αυτών.

Άρθρο 16: Σύμφωνα με τις διατάξεις του τα ΠΔ και οι ΚΥΑ που είναι απαραίτητες για την υπαγωγή των εκατοντάδων οικονομικών δραστηριοτήτων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου σε καθεστώς γνωστοποίησης και έγκρισης πρέπει να έχουν εκδοθεί **μέσα σε 2 χρόνια (μέχρι 31.12.2018)**. Μετά την ως άνω ημερομηνία κάθε άδεια, βεβαίωση, πιστοποιητικό κλπ. που δεν έχει προβλεφθεί με αυτά τα ΠΔ και τις ΚΥΑ, καταργείται. Σε κάθε περίπτωση η διάταξη αυτή καθιστά ακόμη πιο επιτακτική την εξαίρεση της αρχαιολογικής νομοθεσίας στο άρθρο 1, γιατί σε περίπτωση που δεν έχει βγει ΠΔ ή ΚΥΑ, ή έχει βγει αλλά δεν προβλέπει την έγκριση/άδεια της αρχαιολογικής υπηρεσίας, τότε αυτή καταργείται.

Άρθρο 28 σε συνδυασμό με άρθρο 33: Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι οι υπάλληλοι των Δήμων θα χορηγούν εντός 15 ημερών βεβαίωση ότι το κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος μπορεί να ιδρυθεί σε συγκεκριμένη θέση. Αν παύλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή, θεωρείται ότι η βεβαίωση έχει χορηγηθεί. Η προθεσμία αυτή προϋποθέτει την προηγούμενη έκδοση αναλυτικών κανονιστικών αποφάσεων για όλους τους δήμους της χώρας. Αν δεν έχουν εκδοθεί οι κανονιστικές αποφάσεις, είναι αδύνατον να ανταποκριθεί ο Δήμος μέσα στο πλαίσιο της ασφυκτικής προθεσμίας των 15 ημερών. Στην πράξη δεν θα μπορεί ο Δήμος να ανταποκριθεί εγκαίρως στα αιτήματα και θα τεκμαίρεται η βεβαίωση. Άρα πρέπει να συνδεθούν τα δύο άρθρα και η προθεσμία των 15 ημερών να ισχύει μόνο στην περίπτωση των Δήμων και των οικονομικών δραστηριοτήτων για τα οποία έχουν εκδοθεί οι απαραίτητες κανονιστικές αποφάσεις. Μέχρι να εκδοθούν οι σχετικές κανονιστικές αποφάσεις θα πρέπει να ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται στον αρχαιολογικό νόμο (έγκριση του αρμόδιου Αρχαιολογικού Συμβουλίου) και αν τεθεί προθεσμία, αυτή να είναι σημαντικά μεγαλύτερη ώστε να μπορούν να πληρωθούν οι όροι του ν. 3028/2002.

Με εκτίμηση,

Για το Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΕΑ,

Η Πρόεδρος
Όλγα Σακαλή

Ο Γενικός Γραμματέας
Φώτης Γεωργιάδης